

Türkiye İşçi Partisi
Genel Merkezi
Saya:

İstanbul 18 Ocak 1965

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, Karakurt köyü olayı dolayısıyla şu bildiriği yayınlamıştır:

Karakurt köyü olayı/Partice büyük üzüntü ile karşıladık. Bu olay halkımızın yarınlarını tehdid edecek ağırlıktadır. Halk çocuklarını uyandırmak, okutmak için cesaret ve feragatla uğraşan öğretmen kardeşlerimizi saygı ve sevgi ile selamlarım.

Manisanın Kırkağaç ilçesine bağlı Karakurt köyünde bir yobaz vâiz tarafından kışkırtılan eli taşlı, sopalı bir kalabalığın öğretmenlere saldırması, kaymakam vekilini ağır şekilde yaralaması tesadüflerin yarattığı münferit bir olay değildir. Bu korkunç olayı yaratan nedenler üzerine eğilmek aynı nedenlerin meydana getirdiği benzer olaylar arasındaki ilişkileri açık olarak görmek ve gerekli kesin tedbirleri vakit geçirmeden almak ilk önce hükümetin ve derece derece bütün siyasal ve kültürel örgütlerin ödevidir.

Karakurt köyü olayı toprak ağalığı rejiminin, kapkaççı sermayeci sistemin zehirli meyvalarından biridir. Toprak ağaları ve yabancıyla ortaklaşa yurdumuzu, halkımızı sömüren kapkaççı sermayeciler, halkın uyanmasını, gerçekleri görmesini, örgütlenmesini önlemek için, Anayasaya, demokrasiye karşı, bilime karşı, okumaya öğrenmeye karşı, uygarlığa karşı duran türlü gerici ve tutucu akımlar yaratıp beslerler. Halkın din duygularını sömürerek körüklerler; milleti türk, kürt, çerkes, rumelili, anadolulu, sünni, alevi, müslüman, hıristiyan diye düşman kamplara ayırıp bir birlerine düşürürler; halktan emekten yana olanları, ekonomik ve sosyal dertleri su yüzüne çıkaranları vatan haini olarak gösterirler. Ve halkları üzerine kışkırttıkları halktan düşmanları çıkarırlar. Ve gelmiş geçmiş hükümetlerin politikası bu zararlı akımlara karşı çıkmaz; tersine bu akımların gelişmesine elverişli bir ortam yaratır.

Gerçekten de öteden beri hükümetler halkı uyarmaya, uyandırmaya yarayan düşünleri (fikirleri) ve halkın örgütlenmesi teşebbüslerini yasaklamış, açıkça yasaklayamadığı hallerde de toplumcu akımların serbestçe gelişmesini önlemeğe çalışmıştır. Hükümetlerin hismi hâlâ emekten, halktan yana planlara, toplumculara, ilericilere, solculara karşıdır. Aşırı sol ve aşırı sağ ile mücadele parolası, aslında yalnız sol kanada, toplumculara, gerçek Atatürkçülere, emekten halktan yana olanlara karşı yürütülen baskı politikasını örtmektedir. Hükümetlerin sağa ve aşırı sağa karşı harekete geçmesi ancak hükümet otoritesinin fiilen çöğnenmesi, hükümete karşı başkaldırılması hallerinde görülmüştür. Sağ ve aşırı sağ bunun dışında daima hoşgörü ile karşılanmıştır. 1944 yılında bir ırkçı-turancı faşist hareket mensuplarının adliyeye verilmesi olayı dışında, hükümetler sağdan gelen kaba kuvvet gösterilerine karşı daima yumuşak, hatta koruyucu davranışlar ve bu yumuşaklıkla ırkçı, turancı, ümmetçi akımların her fırsatta baş kaldırmalarına meydan vermişlerdir. Örneğin ırkçılığı da yasaklayan 141 ve 142 nci maddelerin ırkçılara, turancılara uygulandığını biz hatırlamıyoruz. Bugün hâlâ aşırı sağ ve aşırı solla mücadele parolası altında, emekten halktan yana akımların önlenmesi düşünülüyor. Oysa Türkiyede kaba kuvvete hep sağcılar başvurmuştur. Toplumcuların, solcuların Türkiyede kaba kuvvete başvurduğu, Karakurt köyündeki olaya benzer olaylar çıkarttıkları hiç görülmemiştir.

Son zamanlarda sağdan gelen zorbaca hareketler, davranışlar artmıştır. Karakurt köyü olayı bunların en yeni halkası. Açık oturumların, ilerici öğrenci dernek toplantılarının, Türkiye İşçi Partisinin son genel yönetim kurulu toplantısının basılmaya teşebbüs edilmesi elbette birer tesadüf ve birbirinden ayrı olaylar değildir.

Bunlar biribirine bağlıdır ve tek elden yürütülmesi, yönetilmeleri kuvvetli bir ihtimaldir. Bu olayların, dış politikada bağımsızlığa yönelme teşebbüsleri yapıldığı zamana rastlamış olması bir tesadüf sayılamaz. Gene bu olayların toprak reformu ve ticaretin millileştirilmesi konularının kamu oyunu işgal ettiği bir zamana rastlaması da tesadüf sayılamaz. Nihayet bu olayların, seçim dönemine girildiği günlerde patlak vermesi de elbet tesadüf değildir. Bazı parti başkanlarından Radyo idaresinin aldığı demeçlerin son derece çekingen bir eda taşınması, hatta bazılarının nurculuğu olay dışı tutmağa gayret göstermiş olmaları dikkatten kaçmamıştır. Belli ki kimi parti başkanları oy kaybetmeme, kötü not almama kaygusuyla hareket etmektedirler.

Hükümeti, olayın köklerini bulmaya ve en kesin tedbirleri almaya çağırıyoruz. Ta köylere kadar uzanmış bir takım sözde kültür ve yardım dernekleri var. Bunlar gerici ve tutucu amaçlar peşinde olan kuruluşlardır. Beri yandan aynı amaçlarla yayın yapan dergiler ve gazeteler de var. Bu yayınlar çoğu zaman sözü geçen dernekler aracılığı ile gene köylere dağıtılmaktadır. Bütün bu işlerin kimler tarafından, hangi malî kaynaklardan beslendiği araştırılmalıdır. Kaynağın, ünlü toprak ağalarıyla, ünlü kapkaççılar ve yabancı ortakları olduğu ortaya çıkacaktır.

Hükümeti, Anayasamızı eksiksiz tastamam uygulamaya, Anayasaya aykırı, Faşist kanunları yürürlükten kaldırmaya çağırıyoruz. Anayasayı koruma tedbiri içinde bulunduğumuz şartlarda, ancak sağa karşı alınır. Sağ görüş ve akımlar, Anayasamızın çizdiği çizgi üzerinde ancak meşru sayılır. Bundan dolayı demagogilerle Anayasa gerisinde mevzilenen gerici ve tutucu görüş ve davranışlara toplumumuz içerisinde yer yoktur, hak yoktur. Hükümet şunu iyice bilmelidir ki, başta gelen ödevi Anayasaya saygılı olmak, Anayasayı eksiksiz uygulamaktır. Ve de Anayasanın sahibi ve gerçek koruyucusu uyarılmış, uyanmış, haklarına sahip çıkmış emekçi halk yığınlarıdır.

Türkiye İşçi Partisi bütün topluncuları, gerçek Atatürkçüleri halkı uyarmak, halkın içine girerek halkı bir politik güç halinde örgütlemek için işbirliğine çağırır. Bağnazlığa, ırkçılığa, Turancılığa, ümmetçiliğe, her türlü geri düşünüş ve davranışa paydos. Tehlike büyüktür. Topluncular, gerçek Atatürkçüler, ilericiler birleşiniz.

XXXX

TÜRKİYE SOSYAL TİPİ